

НАСТАВНО-УМЕТНИЧКОМ ВЕЋУ
ФАКУЛТЕТА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ БЕОГРАД
Париска бр. 16
11000 Београд

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ
Косанчићев венац 29
11000 Београд

Београд
Број

Предмет: Извештај комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” кандидата Ђилда Бавчевића (Gildo Bavićević).

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта „Може више! Мора више: Вишеканална аудио-видео инсталација“ кандидата Ђилда Бавчевића је на састанку одржаном 25.03.2024. усвојила извештај којим се позитивно оцењује докторски уметнички пројекат Ђилда Бавчевића. Извештај Комисије садржи: уводно образложење, биографију кандидата, анализу докторског уметничког пројекта, оцену остварених резултата и критички осврт чланова Комисије као и закључак Комисије.

Уводно образложење

Докторски уметнички пројекат је са предложеним насловом пројекта „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” одобрен на 170 седници Сената универзитета уметности у Београду 23.02.2023. године број одлуке је 12/43. За ментора је постављен др ум. Зоран Тодоровић, ред. проф. Факултета ликовних уметности у Београду. Докторски

уметнички пројекат је завршен. Комисија за оцену и одбрану у саставу: др ум. Малден Миљановић, Академија умјетности Универзитета у Бања Луци ред. проф. ФЛУ, др ум. Александра Јованић ванр. проф. ФЛУ, др ум. Владимир Николић, ванр. проф. ФЛУ, др. Мариела Цветић, ред. проф. Архитектонски факултет универзитета у Београду и др ум. Зоран Тодоровић, ред. проф ФЛУ – ментор, формирана је на 505 седници већа Факултета ликовних уметности у Београду 07.02.2024.

Биографија кандидата

Ђилдо Бавчевић рођен је 22. 08. 1979. године у Сплиту. Дипломирао је 2013 МА филма, медијске умјетности и анимације на Умјетничкој академији у Сплиту. До данас је излагао на 15 самосталних изложби те на 54 групне изложбе у земљи и свиету. Добитник је више признања и награда у Хрватској. Од 2014. године члан је Хрватске Удруге Ликовних Умјетника, Сплит. Од 2015. године члан је Хрватске заједнице самосталних уметника. Током студија Филма и Видеа у Сплиту реализовао видео перформанс Пусти ме да прођем који је те године презентирао у Сплиту на 41. Ревизији хрватског филмског и видео стваралаштва у Загребу у склопу програма Летња шема у Галерији Владимир Назор, а затим и у Њујорку на фестивалу експерименталног филма Видео Дамбо. Активно излаже на групним изложбама у Хрватској, сарађује са удругом студената филозофског факултета УСПУСТ на изложбама Стварање, Музеј града Сплита 2010. Дијалектика након дијалектике Галерија Мештровић 2011. Такође и са Студентском галеријом Академије примијењених умјетности у Риједи на Изложби Страх или лијеност, са Мах арт фестивалом у Загребу и сл. Аутор је музике за кратки документарни филм Ателијер Кожарић редитељке Гордане Брзовић у продукцији Музеја савремене умјетности Загреб. Године 2011. уписује дипломске студије Филма Медијска умјетност и Анимација на Умјетничкој Академији у Сплиту. 2013. године са кратким документарним филмом Мрежа Солидарности дипломира МА Филма Медијске умјетности и Анимације под менторством Сандре Стерле изв. Проф. Дипломски рад је исте године приказан и на Mediterranea 16. Бијенале младих уметника Европе и Медитерана, Одржаном у Анкони, те потом и као део попутног програм на 48. загребачком салону. Године 2014. рад је представљен у Мултимедијалном Културном центру Сплит у склопу изложбе Mediterranea 16. у Сплиту, те у склопу посебног програма Сплит филм

фестивала. Исте године документарни филм Мрежа солидарности осваја и прву награду жирија на 46. Ревији хрватског филмског стваралаштва. Од 2015. године ради на циклусу мултимедијалних радова под називом Баланс бијеле, с нагласком на социјалне, политичке, еколошке проблеме те проблеме транзиције јавног простора. Видео перформанс Пластични човјек строј 2015. осваја награду 39. Сплитског Салона. Године 2016. у сарадњи с кустосом Сандром Бравдић изводи рад Coin or how to create value у склопу МАНИФЕСТА 11, Европског бијенала савремене уметности у Цириху. Унутар пројекта Град на други поглед 2017. године у Сплиту реализије три видео перформанса која су накнадно структурирана у експериментални филм *Split Waltz 021_123* који је приказан на интернационалном фестивалу експерименталног филма 25фпс у Загребу 2019. године је добитник друге награде на 51. Ревији хрватског филмског стваралаштва исте године. Године 2018. улази у финале награде Радослав Питар за најбољег младог ликовног уметника у Републици Хрватској. Исте године уписује докторске уметничке студије Нових медија на Факултету ликовних уметности, Универзитета уметности у Београду. 2019. у сарадњи са Тањом Вујасиновић реализује рад Изводити-рефлектирати-проматрати који је представљен у галерији Window у Паризу 2018. те потом 2020. године на 27. Славонском Биеналу у Музеју Ликовних умјетности у Осијеку на којем је награђен посебним признањем жирија. Године 2021. са радом Баланс Бијеле, Котекс Сплит представља се и на трећој највећој међународној изложби у Немачкој у Дрседну. Године 2021. кустос је 12. фестивала савремене умјетности с нагласком на перформанс Almissa Open Art, Омиш. Исте године учествује на интернационалном фестивалу Токсичне Земље одржаном у Мостару. 2022. године као гостујући предавач на Институту за Савремену уметност у Грацу (ИЗК) одржава интензивни семестрални курс те са студентима реализује завршну изложбу. Од академске године 2013 / 2014 па до данас, прво као стручни сарадник а потом у звању асистента, а од 2022. у звању доцента учествује у одржавању наставе на УМАС-у на одсјеку за Филм и медије у Сплиту на предметима Умјетност у контексту, Мултимедијска умјетност, Видео инсталација, Перформанс и видео умјетност, Основе видео перформанса, Основе покретне слике.

Детаљна биографија кандидата се налази у прилогу овог текста.

Анализа докторског уметничког пројекта

Докторски уметнички пројект „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” кандидата Ђилда Бавчевића је предочен на 124 куцаних страна (Times New Roman 12, са проредом 1,5) са списком литературе од 36 библиографских јединица и 80 вебографских са илустрованим прилозима као и са биографијом кандидата.

Писана експликација докторског уметничког пројекта постављена је као поетичко теоријски рад који је као део докторског уметничког пројекта пратио активности на његовој реализацији у форми уметничко теоријских рефлексиија.

Пројекат је извођен у периоду од 2020-24 године. Презентација је изведена у галерији ФЛУ.

Образложење докторског уметничког пројекта:

Ђилдо Бавчевић припада оној формацији и генерацији уметника која се бави новомедијским праксама. Предмет Ђилдовог истраживања се начелно бави проблемом уметничког активизма и интервенције у јавном простору. Докторски уметнички пројекат је изведен као серија акција прављених за камеру које се публици предочавају у форми аудио видео инсталације састављене од низа покретних перформативних слика репродукованих у затвореној петљи, на више екрана разних димензија и врста, од старих телевизора и старих компјутерских екрана, преко плазми, lсd екрана, стандардних компјутерских екрана и таблета. Снимљене акције су извођене и документоване на посебно одабраним локацијама, индустријским и архитектонским објектима који су амбициозно остварени, потом напуштени те препуштени природи која их полако осваја. Реализација докторског уметничког пројекта подразумева истраживање могућности документације и представљања уметничких активности које се крећу од уметности према животу односно од свакодневног живота према уметности. Фокус је такође и на самој изведбености уметничке документације која као нови медиј, унутар уметничке праксе, егзистира на границама фотографије, филма, видеа, инсталације и перформанса.

Оригиналност таквог поступка се не одређује формом, већ контекстом, тополошким уписом који своје овде и сада реализује у облику инсталације као доминантне савремене уметничке врсте. Јасно је да се у случају документације као уметничке форме не ради о стварању неког завршеног уметничког дела које се документује, већ се ради о томе да је уметничка документација кључни и једини могући резултат такве уметности која се разуме као информација. Или још прецизније, уметност је схваћена као облик живота, трајања и сл.

Прикупљањем података о различитим напуштеним објектима и просторима који се обилазе и на одговарајући начин документују, анализира се њихова историјска и политичка судбина и значај које аутор користи као амбијент или специфичну сценографију где је извођена акција која кореспондира са пореклом места као и затеченим стањем које одговара тренутном односу средине према значају и функцији напуштених локација. Тако направљена видео документација се презентује у галеријском простору у форми вишеканалне аудио видео инсталације. Поставка инсталације укључује сва места и градове где је ова истрага и *site specific* перформанс изведен. Наравно реализација оваквог рада подразумевала је сарадњу са бројним локалним удружењима и институцијама, како би се пронашле адекватне локације, опрема и сл.

Експликација докторског уметничког пројекта разматра појаве које сам рад генерише и кроз сагледавање сопствениг методолошког поступка и искуства које се формирало унутар пројекта. Такође, са теоријске стране у експликацији докторског уметничког пројекта прикупљају се и анализирају различити примери уметничких пракси које су блиске овом приступу па се у том смислу разматрају методолошки приступи и развој перформанса, културе тела, од ритуала, италијанског футуризма, даде, ситуациониста, преко перформанс уметности 60 и 70 година, па све до новомедијских уметничких пракси и ангажоване артивистичке уметности. Експликација се такође осврће и ослања на разлиличите теориске увиде које прате феномен уметничке документације, мас-медија, спектакла, перформанса, не само као уметничког поступка већ као концептуалне парадигме и такође као новог историског диспозитива који се појављује након дијаграма дисциплине, и који се може пратити у различитим друштвеним областима од технологија, менаџмента до културалног перформанса. Значајан део експликације је посвећен историзацији и теорији перформанса од Џона Остина (John Landgshaw Austin) преко Ерике Фишер (Erica Fischer-Lichte), Џона Мекензија (Jon

McKenzie), Ричарда Шекнера (Richard Schechner), Роузи Голдберг (RoseLee Goldberg), Пеги Фелан (Pegi Phelan) и др.

Текст прати потребу и праксе не само уметника него многобројних установа, музеја, галерија, разних архива, часописа, на крају и тржишта уметности које је налагало одређено конфигурисање односа перформанса и различитих репродуктивних медија, пре свега филма, фотографије и видеа. У том смислу се анализирају и поступци многих уметника који експериментишу са документацијом која на неки начин производи „двоструко сада“ перформанса, где он постаје медијски феномен и улази у општу размену и циркулацију слика. То се пре свега разматрају перформанси седамдесетих година који су извођени за камеру и често без публике на месту живог извођења као што су неки радови Криса Брдена (Chris Burden), Ђине Пана (Gina Pane), Џоан Џонс (Jones) итд.

Свакако феномен документације у контексту уметности, али и ширем биополитичком пољу теоретизује Борис Гројс (Boris Groys) и филозофија Мишела Фукоа (Michel Foucault), Ђорџа Агамбена (Giorgia Agamben) и др., које текст експликације такође прати.

Истовремено прате се теоретизације и праксе уметничке инсталације као важног облика уметности који саму поставку и презентност документације чини перформативном. Инсталација активира публику и чини је саучесником у коначном исходу уметничког процеса. Текст такође прати појаву видео скулптуре и видео инсталације, просторне монтаже слике као и феномене дигиталне интерактивне слике и умрежених медија.

Аутор се реферира и на феномене критичких уметничких пракси, тактичких медија такође и уметничких покрета који су постојали као форма контра-културе и у опште узев културе протеста и активизма.

Оцена остварених резултата и критички осврт

Основна активност аутора у реализацији рада је проналажење симптомалних девастираних локација и бележење, тачније, извођење представа које су сојеврсна деконтаминација места које је напуштено од стране људи. То су различити објекти који датирају из различитих времена. Фабрике из периода индустриске модернизације, јавни објекти, одмаралишта, хотели, аутобуске станице, музеј социјалистичке револуције СФРЈ и слични објекти социјалистичког модернизма, који су напуштени током рата деведесетих година или су упропашћени након ратног периода другим процесима транзиције. Ту су и објекти који су напуштени услед финансијских проблема инвеститора или других ломова коруптивне или криминалне природе. Оно што повезује све ове напуштене објекте који су били амбициозна остварења свог времена и контекста, која су одређена потпуно различитим друштвеним и историјским приликама је одсуство људи и ширење вегетације и фауне на ове локалитете. На овако изабраним локацијама аутор интервенише одређеним гестовима, опремљен заштитним оделом и опремом за биохемијско третирање околине и у пратњи дрона третира живи свет који се сместио у пукотине зидова и подова напуштене архитектонске структуре.

Ови простори су централни део истраживања који контекстом и атмосфером стварају утисак перформативности самог простора, који аутор комуницира извођењем перформанса за камеру којим се отварају питања нашег дистопијског времена. Како се сам аутор пита: „Зашто залијевам бршљан? Тим прије, зашто га залијевам ако је малоприје кишило? Због чега на свим видеозаписима константно понављам тако бесмислену радњу? Бршљану или корову уопће није потребно залијевање или људска брига, они су инвазивне врсте које преживљавају саме. Да ли је то коров којег треба сузбити или неки нови алтернативни свијет који треба подупријети и помоћи? Успостава директног односа са дивље израслом травом у пукотинама напуштеног објекта, технолошког отпада, није јасно дефинирана ни као брига и помоћ, нити као покушај истребљења исте. С једне стране нам је технологија омогућила да искористимо моћ природе и побољшамо неке животне увијете, а самим тим и своје животе, међутим свјесни смо да људско претјерано ослањање на технологију доводи до деградације природног свијета и људског друштва.“

Перформанс се одвија за камеру и то има одређену динамику коју дефинишу две сниматељске позиције, једне статичне камере која у широком кадру даје општи увид у догађај и на тај начин обезбеђује „објективну“ представу целине док се истовремено унутар те слике појављује и дрон сниматељ који је такође и актер овог ширег призора, али који нуди и један субјективнији снимак извођења, који је у ближем односу са главним актером, који обезбеђује крупне планове, динамику камере и сл. Другим речима, он се појављује као заступник сниматеља као техно-перформер који улази у одређену релацију са хуманим извођачем који је у фокусу посматрачког интересовања, али који и сам постаје објекат посматрања.

Презентација ДУП „Може више! Мора Више“ кандидата Ђилда Бавчевића је реализована као галеријска аудио-видео инсталација која репродукује дигиталне слике које су настале на већ описан начин али пратећи слојеве хардверских и софтверских генерација дигиталних уређаја који репродукују аудио и видео садржај. Наиме овим поступком аутор сингнализира процесуалну природу дигиталних слика које се изводе технологијом која се континуирано мења тако да се свако наредно извођење или поставка конкретне инсталације може реализовати у сасвим другачијим, новим, технолошким условима. Ради се о својеврсној просторној видео монтажи која барата са мноштвом екрана. „У екранској презентацији умјетничког истраживања у пројекту Може више! Мора више! просторна монтажа прати и логику истовремености модерних графичких корисничких интерфејса. Различити екрани, ДВД и медија плејери, каблови, односно цијела архитектура хардвера постављен на столу у односу је са архитектуром репродуцираном на екранима, док се кроз различите генерације техничких уређај прави пресјек у времену. Екрани се постављају на начин да се покрет унутар слике екрана распоређује по вертикалној, хоризонталној и дубинској кретњи унутар сваког кадра“

Инсталација је више пута постављана и нема своју коначну форму. Заправо се ради о процесуалном раду који укључује сталне промене.

Видео радови функционишу као документ различитих појава свог времена, политичких и социјалних потреса, ратова, транзиције која је у основи била форма криминализоване приватизације иза које стоји државни апарат, то је документ разних малверзација, трагедија, пропалих инвестиција и других ломова.

У тексту еспликације ДУП детаљно се описује историјат сваког објекта које је коришћен за снимање кроз неку форму водича којим се осликава шира социјална, политичка и културна клима која је те објекте учинила могућим и на крају сувишним. То је прилично дугачка листа која укључује: Шпанску кућу у Београду, стару шећерану, зграду старе уљаре у Загребу, Мариборску ливарну и ТАМ, Титову вилу на Игману, зграду Далмацијавина, Музеј револуције СФРЈ у Београду, хотел Загреб у Сплиту, мотел Осмицу на Требевићу, хотел Игман, касарну Драчевац у Солину, Свеучилишну болницу Загреб, аутобуску станицу Марибор, грађевинско предузеће Рад у Београду, Арену Сплит итд.

Оно што се истиче у тексту еспликације је детаљно разматрање кључних аспекта рада о различитим извођачким режимима, режираном перформансу, технолошком перформансу, манипулацији кадра, двострукој тачки гледишта, екранизацији простора, мултипликацији екрана, проблему документације као форме, логици видео петље којима се служи, такође о филмским елементима рада као и аспектима саме поставке у простору.

Текст елаборира и контроверзе производње докумената који се на различите начине могу комодификовати. Основни модус ове теоретизације је сагледавање представе као креирања профита који генерише неравноправне односе.

Истовремено се разматра стање савремене уметности где се препознаје сопствена ситуација у праксама које му предходе у домену перформанса па се у том смислу разматрају и праксе које не личе на уметност и које се изводе као део свакодневног живота, које се у том смислу не одвијају унутар поља и институција уметности али захваљујући њима добијају накнадну легитимацију.

У намери да тестира границе уметничке продукције као и да се бави питањима учешћа и сарадње, активитета уметничког чина овај рад интервенише унутар задатих друштвених и микро-политичких инфраструктура. Наиме, савремено постполитичко “друштво” не препознаје историјски организовано време а самим тим и утопијске пројекте који обећавају промену постојећих односа моћи у некој пројектованој будућности. Тај свет, уколико генерише неке облике отпора, најпре се фокусира на локални микро комплекс и свакодневље, то је искуство овог тренутка и овог места. Идеологија свакодневице не ради на пројектима будућности а управо је свакодневље контекст који обликује естетски и политички хоризонт на

којем се уочава и овај уметнички пројекат. Међутим, он се појављује и као гест који истовремено производи и сопствени контекст нудећи слику напуштеног простора некад пројектоване будућности. У том смислу пројекат не промишља питање еманципације већ нас суочава са испражњеним дистопијским и апокалиптичним простором нашег времена без перспективе и пројектованих исхода.

Докторски уметнички пројект „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” на студиозан начин повезује истраживања у уметности, култури и друштву које обликује и глобална и локална структура.

Посебан допринос уметничког пројекта је успешно проблематизовање односа јавне интервенције и документације, презентације и презентности.

Закључак комисије

Докторски уметнички пројект „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” је изведен као снимак историјских трагова социјалних и политичких промена које су остале видљиве на девастираној архитектури на подручју бивше Југославије. Ради се о визуелном и социјалном пресеку стања ствари које можемо разумети као ефекат деполитизације, отуђења и напуштености. Ради се о интервенцији која је изведена на консеквантан и концептуално захтеван начин као сложено сведочанство о актуелним односима и животу као и о условима функционисања савремене уметности.

Посебан допринос уметничког пројекта Ђилда Бавчевића је успешно повезивање активистичког и уметничког истраживања.

Кандидат је докторским уметничким пројектом „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” остварио пројект којим је показао професионалну и уметничку компетентност у домену савремене ликовне уметности. Кандидат је докторским уметничким пројектом демонстрирао способност да постави сложене уметничке и теоријско-поетичке проблеме. Разноврсним истраживањима за пројекат, реализацијама делова пројекта и документарно - аналитичким презентацијама докторског уметничког пројекта, кандидат је показао способност да успешно разреши проблеме деловања и стварања у савременој уметности.

Комисија оцењује докторски уметнички пројекат кандидата Ђилда Бавчевића „Може више! Мора Више: Вишеканална аудио-видео инсталација” као иновативан истраживачко уметнички рад којим су отворене могућности новог доживљаја односа уметности и друштва. Комисија са задовољством предлаже Наставно уметничком већу Факултеа ликовних уметности Универзитета уметности и Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвати извештај, те да покрене процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта кандидата Ђилда Бавчевића.

25. 03. 2024. Београд

др ум. Александра Јованић, ванр. проф. ФЛУ

др. ум. Младен Миљановић, ред. проф. Академија умјетности Универзитета у Бањој Луци

др ум. Владимир Николић, ванр. проф. ФЛУ

др. Мариела Цветић, ред, проф. Архитектонског факултета Универзитета у Београду

др ум. Зоран Тодоровић ред, проф. ФЛУ (ментор)

**ОЦЕНА ИЗВЕШТАЈА
О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА**

„Може више! Мора више! Вишеканална аудио-визуелна инсталација”

аутор Ђилдо Бавчевић

На основу Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду и налаза у извештају из програма iThenticate којим је извршена провера оригиналности текста докторског уметничког пројекта **„Може више! Мора више! Вишеканална аудио-визуелна инсталација”**, аутора Ђилда Бавчевића, констатујем да утврђено **подударање текста износи 1%**. Овај степен подударности последица је *цитата, личних имена, библиографских података о коришћеној литератури, тзв. општих места и података, као и претходно публикованих текстова кандидаткиње*, што је у складу са чланом 9.

Правилника.

На основу свега изнетог, а у складу са чланом 8. став 2. Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду, изјављујем да извештај указује на оригиналност писаног дела докторског уметничког пројекта, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

04.05.2024.године

Ментор
ред. проф. др Зоран Тодоровић

Прилог:

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 2022. **MOŽE VIŠE! MORA VIŠE!**, Galerija Prozori, Zagreb
- 2021. **MOŽE VIŠE! MORA VIŠE!**, Galerija Studio 21, Split
- 2020. **De_STABILIZACIJA**, Galerija Scheier, Čakovec
- 2019. **DE_STABILIZACIJA**, Galerija Doma omladine, Beograd, Srbija
- 2019. **DE_STABILIZACIJA**, Salon Galić HULU, Split
- 2019. **MOŽE VIŠE! MORA VIŠE!** Galerija K18, Maribor, Slovenija
- 2018. **BALANS BIJELE**, Galerija Marin, Umag
- 2018. Video instalacije, performansi i tijelo vježbe iz serije **BALANS BIJELE**, Noć muzeja, Galerija MKC, Split
- 2017. **BALANS BIJELE**, AK galerija, Koprivnica,
- 2017. **BALANS BIJELE**, Galerija K2. Križevci
- 2016. **NAGRADA 39. SPLITSKOG SALONA** Galerija Kranjčar, Zagreb
- 2015. **(DE) FORMACIJE**, Salon Galić HULU, Split
- 2013. **SITNIŠ**, Galerija Praktika, Split
- 2012. **SITNIŠ**, Galerija K.U.N.S., Rijeka
- 2012. **SITNIŠ**, Galerija Zadart, Zadar

- **PERFORMANSI**

2021

- **TOKSIČNA ZEMLJA** – Susreti Među vrstama, Partizansko groblje, Mostar, performans **ODJECI**
- **VIZURA APERTA** – *Oslobođenje Otoka*, Vis, performans **OSLOBOĐENJE**
- **EMPEDUJA ART KAMP**, Rijeka, performans **SOCIO-PAT(HAŠ)**

2020

- **RIJEKA 2022.**, Muzej moderne i suvremene umjetnosti MMSU, Rijeka, performans **IZVANREDNO STANJE**
- **VIZURA APERTA** – Mentalna ekologija, performans **NAŠA TAMA**

2019.

- **ALMISSA OPEN ART FESTIVAL**, međunarodni festival performansa, Omiš, performans **KUDA IDEMO?** u kolaboraciji sa Sandrom Sterle
- **ŠUMES**, Festival avangardne umjetnosti, Brezovica, Srbija, performans **SKOKOVI**

2018.

- **17. DANI PERFORMANSA**, Varaždin, performans **UNUTARNJA KONTROLA**
- Festival **ZADAR SNOVA**, performans **DJECA SISTEMA** u kolaboraciji sa Tinom Keserović
- **KRASS** - Kultur Crash Festival, Kampnagel, Hamburg, audio performans **GLASNA i GLUTENI** u kolaboraciji sa Tinom Keserović i Duje Grubišić

2017.

- Festival **ŽELJEZARA**, Sisak, Performans **UNUTARNJA KONTROLA**
- **PERFORACIJE / ZADAR SNOVA**, Zadar, performans **DOMAĆI RAD**
- **ALMISSA OPEN ART FESTIVAL**, Omiš, suradnja sa Vinkom Barićem i Markom Markovićem, performans **NEKA TEBI KUŠIN BUDE STINA**,

2016

- **MANIFESTA 11: What people do for money**, The European biennial of contemporary art, Zurich/ Switzerland, performans **COINS – OR HOW TO CREATE VALUE** u suradnji sa Sandrom Bradvić
- **FIUK**-festival izvedbenih umjetnosti, Koprivnica, performans **COINS – OR HOW TO CREATE VALUE** u suradnji sa Sandrom Bradvić
- **ALMISSA OPEN ART FESTIVAL**, internacionalni festival performansa, Omiš, performans **BRAVO**,

- *RED EU / GERMANY 2016*, Kunsthof Jena/Germany, performas *EUAWAKENING* u suradnji sa Tinom Keserović
- *DOPUST, Stara vijećnica*, Narodni trg Split, performans *LOVAC*

2015.

- *BLUE EU / GREECE 2015*, Trans Cultural Ortak Medeniyetler, Athens /Greece, performans *EU SLEEPING* u suradnji sa Tinom Keserović
- *ZVONO*, Sarajevo, performans *PROFIT vs DOBROBIT*

2014.

- *GRAD JE MRTAV. ŽIVIO GRAD!* Art Radionica Lazareti Dubrovnik, performans, Gildo Bavčević u suradnji sa Petra Hrnjak Skroza, *SLOBODA*
- *DANI PERFORMANSA MMC-a*, Multimedijalni centar, Muzej moderne i suvremene umjetnosti Korzo, Rijeka, performans *PADAJ SILO I NEPRAVDO*
- *NEAFIRMIRANA UMJETNIČKA SCENA*, performans *PADAJ SILO I NEPRAVDO STAVAK 2*. Gildo Bavčević u suradnji sa Petra Hrnjak Skroza

2013

- *13. PERFORMANS ART FESTIVAL*, M-art Osijek, performans *PADAJ SILO I NEPRAVDO*
- *NUS, Neafirmirana umjetnička scena*, performans / *VRTOGLAVICA*
- *ALMISSA OPEN AIR*, festival performansa Omiš, performans *HRVAT LJUBI*
- *SPLITSKI ĐIR Mikser, Beograd*, performans *PROFIT vs DOBROBIT*

2012

- *REMOVED TOGETHER ST-LJ* galerija Alkatraz Ljubljana, performans *OTPOR*
- *ALMISSA OPEN AIR*, festival performansa Omiš, performans *UVIJEK*
- *TU SMO 3*, Muzej suvremene umjetnosti Istre, Pula, performans *PROFIT VS DOBROBIT*
- *VRLINE KAPITALIZMA, izložba solidarnosti*, devastirani pogon Dalmacijavina, performans *OTPOR*
- *MU / FIV, izložba studenata*, performans *PPROFIT VS DOBROBIT*

2011

- Izvedba u javnom prostoru, Peristil, Split, performans *DOSTA*
- Izvedba u javnom prostoru, Narodni trg, Split, performans *SITNIŠ*

2010

- *DOPUST* Dani otvorenog performansa, Gildo Bavčević i Nikola Radman, performans *FRAGMENTI I TRETMANI*

GRUPNE IZLOŽBE, PROJEKCIJE, FESTIVALI

2021.

- *OSTRALE Biennale 021*, Dresden, Njemačka, video instalacija *BALANS BIJELE – KOTEKS, GRIPE*
- *UMJETNOST PRIBLIŽAVANJA*, Kula Stojana Jankovića, Islam Grčki, SKD Prosvijeta, Zagreb, autoportret $3+2=5$
- *DRUGI GRAD* Galerija Umjetnina, Split
- *ARTIKULACIJE STVARNOSTI*, Galerija Doma omladine, Beograd, dokumentacija performansa: *CRNO – CRVENO i PROFIT vs DOBROBIT*
- *KINO KARANTENA*, Dubrovnik, dokumentarni film *MREŽA SOLIDARNOSTI*
-

2020.

- *DRUGI GRAD*, Umjetnička Galerija Dubrovnik, Dubrovnik
- *NULTI KRAJOLIK*, Galerija Škola, Split
- *27. SLAVONSKO BIENNALE*, Muzej likovnih umjetnosti, Osijek, video instalacija, *IZVODITI-REFLEKTIRAT-PROMATRATI*, u kolaboraciji sa Tanjom Vujasinović, (Specijalno priznaje žirija)
- *ART – SCENA NA FRONTI VREMENA: Radikalne umjetničke prakse u rijeci u razdoblju rata i tranzicije*, MMSU Rijeka, video performans *LIVADA IZ SNA*
- *GRAD NA DRUGI POGLED*, Galerija Matija, Šibenik, video performans *(R)EVOLUCIJA*

2019.

- *THE CARTA INFINITA*, Galerija The Window, Pariz, video instalacija *PERFORMING-REFLECTING-OBSERVING* u kolaboraciji sa Tanjom Vujasinović
- *MI NISMO KAO ONI* - međunarodna skupna izložba posvećena Drugima, projekt Risk Change, MMSU, Rijeka, video instalacija *021_123*
- *NISKI TONOVI ZEMLJINE PJESME*- međunarodna skupna izložba (kustos Irena Borić), Galerija Galženica, Velika Gorica, video instalacija iz serije *BALAS BIJELE*
- *REFRESHING MEMORY / KAD SPOMENICI OŽIVE*, SKD Prosvjeta, Zagreb, dokumentacija performansa *PADAJ SILO I NEPRAVDO*
- *UNESCO 40*, Stara gradska vijećnica, Split, video performans *PUSTI ME DA PROĐEM*, video instalacija *021_123*
- *TIJELO KOJE GORI*, međunarodna skupna izložba, (kustos Marko Stamneković) Dioklecijanovi podrumi Split, video performans *BRAVO!*
- *DRAVA ART BIENNALE*, Galerija Koprivnica, Muzej likovnih umjetnosti Osijek, video instalacija *MOŽE VIŠE! MORA VIŠE!*
- *25FPS*, Internacionalni festival eksperimentalnog filma i videa, Zagreb, eksperimentalni film *SPLIT WALTZ 021_123*
- *51. REVIJA HRVATSKOG FILMSKOG STVARALAŠTVA*, druga nagrada, eksperimentalni film *SPLIT WALTZ 021_123*

2018.

- *ARTikulacije*, prostor Evangelističke crkve, Pančevo, Srbija (Selekcija umjetnika sa prostora bivše Jugoslavije, Tanja Juričan i Ivana Ivković), video instalacije iz serije *BALAS BIJELE*
- *UPOTREBA ČOVJEKA*, Dunavski dijalozi, Likovni salon Kulturnog centra Novog Sada (selekcija Republike Hrvatske, kustos Mladen Lučić), video performans *PLASTIČNI ČOVJEK STROJ*
- *FINALE NAGRADE RADOSAV PUTAR*, Mali Salon Rijeka, video instalacije iz serije *BALAS BIJELE*

- *MAMMON*, međunarodna grupna izložba, Galerija umjetnina Split, video instalacija *BALANS BIJEL_ KOTKES-GRIFE*

2017.

- *KAD ARHITEKTURA POSTANE SJEĆANJE*, međunarodna grupna izložba, Galerija VN Zagreb, video instalacija *BALANS BJELE_ KOTEKS-GRIFE*
- *GRAD NA DRUGI POGLED*, Galerija umjetnina Split, video instalacija *021_123*
- *IZVOLITE ISPRAZNITE SVOJE DŽEPOVE*, međunarodna grupna izložba, Emil Filla Gallery, Ústí nad Labem/Czech Republic, multimedijalna instalacija *KUGLA, MARŠ iz ciklusa Sitniš*
- *DRAVA ART BIENNALE*, Galerija Koprivnica, Muzej likovnih umjetnosti Osijek, video performans *PLASTIČNI ČOVJEK STROJ*

2016.

- *IZVOLITE ISPRAZNITE SVOJE DŽEPOVE*, međunarodna grupna izložba, MMSU Rijeka(kustos, Ksenija Orelj) multimedijalna instalacija *KUGLA, MARŠ iz ciklusa Sitniš*
- *BIJENALE INDUSTRIJSKE UMJETNOSTI*, Gradska galerija Labin, dokumentarni film *MREŽA SOLIDARNOSTI* 30min.
- *SPLITSKI ĐIR U TONDU: Aktivizam u slici, riječi i elektro - punku*, Herceg Novi, dokumentarni film *MREŽA SOLIDARNOSTI*

2015.

- *39th SPLITSKI SALON*, HULU nagrada (žiri: Branko Franceschi, Mladen Lučić, Vice Tomasović) video performans *PLASTIČNI ČOVJE STROJ*
- *COEXISTANCE FOR A NEW ADRIATIC KOINE*, međunarodna grupna izložba, Pino Pascali Foundation, Polignano a Mare, Bari /Italy (kustos Marinilde Giannandrea, Ksenija Orelj) dokumentacija performansa *UTOPIA*
- *ISTOČNO OD RAJA*, Gradska galerija Labin, video performans, *CRVENO CRNO* (kustos Branko Franceschi)

2014.

- *COEXISTANCE FOR A NEW ADRIATIC KOINE*, arTVision, Pino Pascali Foundation, Albania, Tirana- Pyramida, Dokumentacija performansa *UTOPIA*
- *COEXISTANCE FOR A NEW ADRIATIC KOINE*, arTVision, Pino Pascali Foundation ,Montenegro, Cetinje- National Museum of Montenegro / Miodrag Dado Đuri Gallery, Dokumentacija performansa *UTOPIA*
- *COEXISTANCE FOR A NEW ADRIATIC KOINE*, arTVision, Pino Pascali Foundation, Croatia, Rijeka- Muzej Moderne i Suvremene Umjetnosti, Dokumentacija performansa *UTOPIA*
- *COEXISTANCE FOR A NEW ADRIATIC KOINE*, arTVision, Pino Pascali Foundation Veneto, Venecie – Magazzino del Sale, Dokumentacija performansa *UTOPIA*
- *COEXISTANCE FOR A NEW ADRIATIC KOINE*, arTVision, Pino Pascali Foundation, Puglia, Polignano a Mare, Bari – Pinoo Pascali Foundation, dokumentacija performansa *UTOPIA*.
- *PRIZORI OD SVJETLA*, Osječko Ljeto Kulture, Galerija Kazamat, Osijek, ambijentalna prostorna instalacija *KUGLA*.
- *19. SPLITSKI FILMSKI FESTIVAL*, posebni program, dokumentarni film HD 30min. *MREŽA SOLIDARNOSTI*
- *45 REVIJA HRVATSKOG FILMSKOG I VIDEO STVARALAŠTVA*, , dokumentarni film HD 30min. *MREŽA SOLIDARNOSTI*, prva nagrada žirija
-

2013.

- *38. SPLITSKI SALON*, HULU, Dioklecijanovi podrumi Split, video instalacija *POVRAĆANJE SREDSTAVA*
- *KRIZA2 /APATIJA*, HDLU Istre, MSUI / MAC, Klovićevi Dvori, Zagreb, dokumentacija performansa *VRTOGLAVICA*
- *MEDITERRANEA 16 U SPLITU*, Multimedijalni kulturni centar Split, 2013. dokumentarna instalacija *MREŽA SOLIDARNOSTI*

- 48. ZAGREBAČKI SALON, HDLU, popratni program, video instalacija *MREŽA SOLIDARNOSTI*
- *MEDITERRANE 16*. Bijenale mladih umjetnika Europe i Mediterana, video instalacija *MREŽA SOLIDARNOSI*
- 45. REVIJA HRVATSKOG FILMSKOG I VIDEO STVARALAŠTVA, eksperimentalni igrani film 8' 27" HD *OTPORNI*

2012.

- *TU SMO 3*, Muzej suvremene umjetnosti Istre, Pula, video performans *PUSTI ME DA PRODEM*
- *ADRIA ART ANNALE*, Dioklecijanovi podrumi Split, multimedijaska instalacija *OTPOR*
- *VRLINE KAPITALIZMA*, izložba *solidarnosti*, devastirani pogon Dalmacijavina, videoinstalacija *POVRAĆANJE SREDSTAVA*
- *REMOVED TOGETHER ST-LJ* galerija Alkatraz Ljubljana, MKC Split, video performansi *DOSTA, PROFIT VS DOBROBIT*
- *REVOLUTION NOW AND FOREVER*, Novomedijska galerija, galerije SC i VN, Zagreb, javna gradska akcija i instalacija *OTPOR*, multimedijalna instalacija *MARŠ!*
- *NUS Neafirmirana umjetnička scena*, video instalacija *DOSTA*
- *RE: REFERENDUM*, Novomedijska galerija, gradska vijećnica Split, multimedijalna instalacija *MARŠ!*
- *KALENDAR*, KVART, HULU Split, Cista provo, *MARŠ!* – bilbord
- 44. REVIJA HRVATSKOG FILMSKOG I VIDEO STVARALAŠTVA, Đakovo, dokumentarni film, HD 6'10" *OTPOR*

2011.

- *MAX ART FEST, ZAGREB*, video performans *DOSTA*
- *STRAH ILI LJENOST*, Studentska galerija Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci, video performans *PRAKSA ČINI MAJSTORA*
- *DIJALETIKA NAKON DIJALETIKE*, Ogranak matice hrvatske Split, Galerija Meštrović i udruga Uspust, Galerija Meštrović Split, video instalacija *POLJE*

- 43. *REVIJA HRVATSKOG FILMSKOG I VIDEO STVARALAŠTVA*, kratki igrani film DV, 8' 14" *GDJE JE IVO SAD?* kratki igrani film, DV, 12' 35" *RIJEŠENO*

2010.

- *STVARANJE*, Muzej grada Splita, *USPUST*, multimedijjska instalacija *ORKESTARIJ*
- *(D)FEFV FESTIVALU EKSPERIMENTALNOG FILMA I VIDEA*, Galerija Decumanus, Krk, video performans *PUSTI ME DA PROĐEM*

2009.

- *LJETNA SHEMA*, Galerija Vladimir Nazor, Zagreb, video performans *PUSTI ME DA PROĐEM*
- *DOPUST*, Dani otvorenog performansa, video performansi *PUSTI ME DA PROĐEM* i *PRAKSA ČINI MAJSTORA*, performans *ORKESTARIJ*
- 41. *REVIJA HRVATSKOG FILMSKOG I VIDEO STVARALAŠTVA*, video performans *PUSTI ME DA PROĐEM*
- *VIDEO DUMBO*, Festivala eksperimentalnog filma, New York, video *PUSTI ME DA PROĐEM*